

80 de ani de la crearea partidului politic al clasei muncitoare din România

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

la adunarea festivă din Capitală

Silviu Iovășcu

Sărbătorim astăzi împlinirea a 80 de ani de la înființarea partidului politic al clasei muncitoare — Partidul Social-Democrat al Muncitorilor din România — care a constituit un moment de cea mai mare însemnătate pentru dezvoltarea mișcării revoluționare din țara noastră, pentru evoluția națiunii noastre, pentru afirmarea independenței a României. Aniversarea acestui eveniment memorabil este o prilej de evocare a bogatei istorii a mișcării noastre muncitorești, a tradițiilor revoluțio-

nare, democratice ale poporului român, ale forțelor progresiste, patriotice, ale comunistilor — de care sînt legate indisolubil toate marile transformări petrecute în societatea românească modernă, toate victoriile obținute pe calea revoluției proletare și a edificării cu succes a noului ordin social — ordinului socialist. (Aplauze puternice, prelungește.)

Îngăduiți-mi să adresez, cu acest prilej, clasei muncitoare, țărânilor, intelectualității, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, întregului popor, precum și vechilor militanți comunisti, socialisti,

revoluționari și democrați cele mai calde felicitări, precum și urarea de a ține mereu sus steagul socialismului și comunismului în România (Aplauze puternice, prelungește.)

Aniversând în mod sărbătoros înființarea partidului politic de luptă al clasei muncitoare din România, aducem un fierbent omagiu tuturor acelor care, neapreciind nimic, nici chiar viața, s-au ridicat împotriva exploatării și asuprii, pentru libertate și dreptate socială, pentru progresul națiunii noastre, pregătind ziua luminată de astăzi a patriei socialiste, independente și înfloritoare.

Revoluția burgheză-democratică de la 1848, contactele stabilite cu mișcarea revoluționară din Occident au înlesnit de timpuriu cunoașterea programului internațional al mișcării de Marx și Engels care a avut o puternică influență asupra dezvoltării luptei revoluționare din România. În 1869, la Timișoara, la sfîrșit o secție a Internaționalii muncitorești, care înscrie între preocupările sale de bază răspîndirea ideilor marxiste. Cercuții socialiste constituie apoi la București, lași și în alte orașe, la începutul deceniului al VIII-lea al veacului trecut, un desfășurat o largă activitate propagandistică, editînd o seamă de publicații ca: „Socialismul”, „Contemporanul”, „Dacia viitoare”, „Emanciparea”, „Revista socială”, „Drepturile omului” și altele, prin intermediul cărora socialismul științific este larg răspîndit în rândul proletariatului, al maselor muncitoare, precum și al unor cercuri de intelectuali progresiști.

Muncitorimea a găsit de la început un aliat puternic în țărînimă — clasa care a dus secole de-a rândul lupta pentru păstrarea ființei naționale, pentru neînfrîngerea țării — și care, în noile condiții se afirmă viguros, alături de muncitorime, ca o importanță forță revoluționară. Sînt ilustrative în acest sens marile răcoale țărînesti de la 1838, care au provocat panică în rândurile stăpînitărilor vremii, și intervenția singeroasă a forțelor represive. Aceste răcoale au constituit, totodată, o pilă de via de colaborare strînsă și fraternitate între țărînimă și mișcarea muncitorească ce s-a ridicat în apărarea răscolurilor, a victimelor opresiunii burghezo-moșterilor.

În această perioadă, în Țările Românești se afirmă o puternică pleiadă de intelectuali progresiști animati de ideile înaintate ale timpului și care își consacra cu abnegație energia și talentul în lupta pentru dezvoltarea culturii muncitorești, înființîndu-le ideile de progres social, libertate și neînfrîngere a patriei, cuceriri unor largi drepturi și libertăți democratice pentru masele muncitoare.

O caracteristică esențială a mișcării muncitorești din țara noastră o constituie faptul că, încă din stadiul de început al existenței lui, proletariatul și-a pus problema organizării ca clasă, înțelegînd că aceasta este o condiție hotărîtoare pentru desfășurarea cu succes a luptei politice împotriva claselor exploatare, pentru realizarea țelurilor sale revoluționare, pentru eliberarea socială a tuturor celor ce muncesc. Chiar în prima jumătate a veacului trecut au apărut și s-au dezvoltat forme de organizare muncitorească, cum sînt asociațiile profesionale de înfrîngere — organizări ce și propuneau la început revendicări cu caracter economic și care, ulterior, se dezvoltă pe baza principiilor politice de clasă. Aceste organizații se consolidează și se înmulțesc, luînd un rol tot mai important în lupta maselor muncitoare. Un moment deosebit de important în dezvoltarea procesului de organizare a proletariatului este înființarea, în 1872, deci cu mai bine de 100 de ani în urmă, a Asociației Generale a tuturor lucrătorilor din România care și propunea, pentru prima dată în istoria noastră, unirea muncitorilor din întreaga țară. Acest eveniment marchează începutul organizării de clasă pe scară națională a proletariatului român.

Odată cu dezvoltarea și intensificarea organizării clasei muncitoare au apărut și au început să se propage tot mai larg în țara noastră ideile socialiste. De altfel, în socialismul utopic pătrunsese în Țările Române, cîștigîndu-le adevărul în rîndul unor intelectuali preocupati de găsirea unor căi noi de dezvoltare a societății, și care s-a concretizat în forme originale cum a fost, de pildă, falansterul de la Scînteni-Prahova, creat în 1835 din inițiativa lui Teodor Diamant.

În cadrul procesului de unire a mișcării muncitorești cu socialismul științific s-a pus la ordine zilei, cu tot mai multă acuitate, problema sfîrșitului partidului politic al clasei muncitoare. Încă din anul 1893—1896, în presa socialistă a vremii a început să se vorbească tot mai frecvent despre necesitatea creării unui „partid muncitoresc”, a unui „partid socialist”, a „partidului marxist al muncitorilor”. Un moment deosebit de important în evoluția politică spre realizarea acestui țel al clasei noastre muncitoare l-a reprezentat publicarea, de către C. Dobrogeanu-Gherea, în anul 1896, a lucrării „Ce vor socialiștii români?” în care era susținută și argumentată temeinic necesitatea organizării partidului politic al proletariatului. Totodată, se sublinia, ca obiectiv politic fundamental al acestui partid, lupta revoluționară pentru cucerirea puterii în stat și instaurarea dictaturii proletariatului.

„Poporul, proletariatul” — scria Constantin Dobrogeanu-Gherea — „ajungînd la putere, după revoluția socială proletară, va întreprinde dictatura de clasă ca mijloc pentru a-și întări dominația, pentru a organiza formele de viață ale societății socialiste”. După cum se vede, socialiștii români și-au pus încă de la început, în mod just, drept cerință obiectivă a trecerii la sfîrșitului ordinului socialist, problema instaurării puterii clasei muncitoare, a exercitării dictaturii proletariatului ca form

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. 1-a)

zile și teze teoretice și pe cunoașterea realității societății românești din perioada respectivă. Clasiile marxiste au avut în vedere că, în condițiile luptei eroice desfășurate de poporul român pentru eliberarea națională și socială, pentru unirea într-un singur stat național, pentru scutirea jugului asuprit și dominației străine.

Ca pe întreg teritoriul țării, la amplasarea și mișcarea muncitorească din Transilvania. O expresie eloventă a spiritului politic revoluționar al proletariatului din această provincie este fuziunea în 1920 a organizațiilor Partidului Social-Democrat din Transilvania. În această epocă se intensifică legăturile dintre socialistii români de pe ambele versante ale Carpaților, se creează legături tot mai strânse între proletariatul din Muntenia, Moldova și Transilvania. Mișcarea muncitorească se dezvoltă concomitent în toate provinciile românești. Își propune ca unul din scopurile importante ale programului ei revoluționar realizarea unității naționale a poporului nostru. Socialistii scriau în revista cu un nume deosebit de semnificativ — „Dacia Vitoare”: „Nu vom avea o zi un ceas de odihnă pe cît timp un frate de-al nostru va geme în lanțurile sclaviei și vom lupta necurmat, așteptînd cu nerăbdare și credință în victor felița zi cînd, mîna mîna, vom putea striga liberi și împreună: „Trăiască România”. (Aplauze puternice).

Primii pași importanți în direcția organizării politice a proletariatului au fost înfăptuite în 1937 la București și în alte orașe din țară a cercurilor muncitorești, transformate apoi în cluburi muncitorești, cu un număr însemnat de membri. Acestea și-au propus ca principal obiectiv pregătirea Congresului socialist care avea să stăruie înființarea partidului politic muncitoresc. Evoluția economică, social-politică și ideologică a societății românești oferea condițiile creșterii acestui partid. Așa cum arăta socialistul Constantin Mille într-un articol intitulat „Congresul nostru”, „Mișcarea socialistă din România dezvoltă, după diferite etape, praxi marxiste, alii din punctul de vedere al teoriei, cît și din punctul de vedere al practicii”.

Lucrările Congresului, care au avut loc la București, în zilele de 31 martie—3 aprilie 1938, salutate cu entuziasm și urmărite cu profund interes de muncitorimea din întreaga țară, au statuat înființarea partidului politic marxist al clasei muncitoare—Partidul Social-Democrat al Muncitorilor din România. (Aplauze puternice). Acest eveniment a intrat în istoria noastră ca moment de excepțională însemnată pentru destinele luptei revoluționare a proletariatului și a maselor muncitoare, ca momentul care marchează înființarea organizației politice a clasei muncitoare pe scară națională. (Vii și puternice aplauze). Partidul clasei muncitoare din România înființat în anul 1938, pe baza principiilor socialismului științific, a teoriei de clasă a lui Marx și Engels, și-a asumat din prima clipă misiunea istorică de a conduce lupta revoluționară pentru cucerirea puterii politice de către proletariat și celelalte mase muncitoare de la orașe și sate, pentru transformarea socialistă a societății românești. Anul 1938 este anul născutului detașamentului revoluționar, de avangard al clasei muncitoare din România. Iată de ce putem spune cu deplină temei că adevăratele începuturi ale Partidului Comunist Român — care continuă cele mai înalte tradiții de luptă ale poporului și își are rădăcinile înființate adînc în mișcarea muncitorească socialistă, din a doua jumătate a secolului trecut — coincid cu începutul activității partidului muncitoresc călăuzit de teoria revoluționară marxistă, creat cu 9 decenii în urmă. (Aplauze puternice, prelungite).

Făurirea partidului clasei muncitoare a marcat o etapă nouă în desfășurarea procesului revoluționar din țara noastră, în dezvoltarea luptelor sociale. Stat major marxist al proletariatului, el s-a situat în fruntea maselor populare în bătăliile împotriva exploatații și asupritului, pentru o viață mai bună, pentru libertate socială și națională. Născerea partidului revoluționar al clasei muncitoare, care și întreaga sa dezvoltare ulterioară au fost rezultatul evoluției economico-sociale și politice a țării noastre, expresia cerințelor mersului înainte al societății românești pe calea progresului social. Partidul s-a format din rîndurile proletariatului și s-a ridicat la luptă pentru eliberarea clasei sale, a maselor muncitoare, exprimînd în modul cel mai fidel interesele și aspirațiile cele mai înalte ale națiunii noastre. El s-a dezvoltat odată cu cristalizarea și maturizarea conștiinței de clasă a proletariatului, cu transformarea muncitorilor dintr-o clasă în sine, într-o clasă pentru sine — cum spune Marx. Istoria de 30 de ani a partidului politic al muncitorilor românești demonstrează, o dată în plus, că numai atunci cînd detașamentul revoluționar al proletariatului pornește în activitatea sa de la realitățile concrete, social-istorice, ale poporului în mijlocul cărora activează și ține seama de cerințele, interesele și aspirațiile acestuia, poate juca un rol esențial în lupta împotriva exploatații și asupritului. Își poate îndeplini cu succes misiunea istorică în înfăptuirea revoluției proletare, în transformarea revoluționară a societății pe calea socialismului și comunismului. (Aplauze puternice). Istorie, viață, lupte deosebite, care formează partidul

muncitorilor a fost rezultatul evoluției istorice a poporului nostru, al dezvoltării forțelor și relațiilor de producție și al ascuțirii contradicțiilor de clasă din România acelei perioade, rezultatul condițiilor obiective create în viața societății noastre.

În programul său, Partidul Social-Democrat al Muncitorilor din România înscrisa în luptă împotriva clasei muncitoare — „desființarea relațiilor de producție capitaliste” — „întemeierea societății socialiste” — și totodată stabilirea a serie de revendicări imediate, ca de pildă: garantarea dreptului de înțînare și organizare, votul universal, învățămîntul gratuit și altele. Subliniind rolul istoric al clasei muncitoare, programul definea drept sarcină centrală a partidului „a organiza proletariatul, de a organiza poporul muncitor” în lupta revoluționară. Trebuia spus că atât în elaborarea programului, cît și în activitatea de traducere în viață a prevederilor sale, socialistii români au ținut seama de realitățile concrete ale societății noastre din acea epocă, de cerințele specifice ale dezvoltării istorice a României. Anton Bacalbașa arăta în ziarul socialist „Munca”, că, la elaborarea sarcinilor și obiectivelor programului partidului, „socialiștii români au avut în vedere condițiile speciale ale țării în care trăiesc”. Iar Dobrogeanu Gherea afirma: „Socialii al socialismului, membri ai marilor familii socialiste europene, noi știm că țelul activității noastre atîrnă de condițiile reale ale țării noastre și mai ales de cele economico-sociale.

Așadar, să analizăm condițiile de trai ale țării noastre cum urmează din pozițiunea poporului muncitor, din relațiile de clasă, din cultura noastră, din temeliile economice”. De altfel, socialistii români afirmaseră această poziție încă în 1891, în raportul prezentat la Congresul Internațional al II-a de la Bruxelles. În raport se spunea: „Din punct de vedere al tacticii, socialismul român trebuie să aibă armele sale proprii, condițiile economice și timpul economic pe care va trebui să lucreze fiindu

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. a II-a)

area vechilor tinerețe, pentru fărâșirea orfandărilor socialiste. Evocînd în estu lăunșoasă pagină scrisă în istoria luptei revoluționare a proletariatului român în 1933, — și care a

foști reconstituită în mod deosebit de convingător, cu ajutorul unui bogat material documentar, al mărturiilor vremii, în cadrul expoziției inaugurată ieri la Muzeul Institutului de Istorie a Partidului — desprindem în vălmășietate pentru viitor, dobîndim

îmbolduri și mai puternice pentru a ne îndeplini în condiții tot mai bune înalte îndatoriri și răspunderi ce ne revin față de poporul nostru în marea cîrmă a socialismului și comunismului pe pămîntul Românesc. (Aplauze puternice, prelungite).

concretă a problemelor construcției socialiste. În spiritul politicii generale a partidului și statului. Numai astfel activității, membrii de partid se vor putea achita de înaltele îndatoriri ce le revin în viața socială, numai astfel partidul nostru își va putea îndeplini și în viitor cu succes misiunea de detașament de avangardă, revoluționar, al clasei muncitoare, al întregului popor, pe calea fărîșirii vieții noi. Dezvoltarea democrației în rîndul partidului presupune și întărirea disciplinei de partid. Trebuie să înțelegem că munca și conducerea colectivă presupun dezbateră și adoptarea în comun a hotărîrilor, dar, odată ce aceste hotărîri sînt adoptate, ele devin obligatorii pentru toți. Conducerea colectivă implică fărîșirea, la locul său de muncă, obligația să îndeplinească hotărîrile adoptate. A continua vorbirea goală, a crede că conducerea colectivă înseamnă vorbărie colectivă, pierdere de timp, — înseamnă, în fond, a împiedica mersul înainte al construcției socialiste. Nu refer la această problemă cu aces- tui prilej, pentru că trebuie să înțelegem necesitatea de a impulsiona participarea fărîșită dintre noi la producție, jos, în mijlocul organiza- tiilor de partid, în rîndul clasei muncitoare, al poporului, la îndeplinirea politicii partidului. Mai puțin vorbă și mai mult muncă! Aceasta este cerința esențială azi (Aplauze puternice).

Partidul nostru acordă o importanță deosebită întăririi rolului și funcțiilor statului socialist, corespunzător cerințelor etapei actuale a dezvoltării societății, perfecționării activității tuturor organelor statului, întregului aparat de stat, întăririi legăturii acestuia cu masele de oameni ai muncii, soluționării operative și judecătorești a problemelor vieții economice și sociale, satisfacerea în condiții cât mai bune a necesităților de viață ale oamenilor muncii. O mare însemnătate are participarea intensă a activiștilor de stat la întreaga activitate din întreprinderi, la sale, din cooperative, în lupta pentru lichidarea burocratismului, a

formelor greoaie care înecă inițiativa în birouri. El trebuie să înțeleagă că aparatul de stat, statul însuși trebuie să servească permanent interesele maselor populare, ale oamenilor muncii, că sprijinul rolului statului înseamnă creșterea răspun- derii la soluționarea operativă a problemelor tot mai complexe pe care le ridică fărîșirea societății socialiste avansate în țara noastră. (Aplauze puternice).

Acordăm, de asemenea, o mare însemnătate dezvoltării continue a na- țiunii socialiste, considerînd că ea are încă de jucat un rol important în dezvoltarea socialismului și comu- nismului a patriei noastre. Este necesar să acționăm pentru întărirea unității morale-politice a poporului, pentru rezolvarea și soluționarea în mod corespunzător a tuturor problemelor de care depinde creșterea rolului și unității națiunii noastre socialiste. Partidul clasei muncitoare din Româ- nia, care încă cu 80 de ani în urmă, de la primele sale începuturi, s-a pronunțat cu fermitate pentru în- staurarea deplinei egalități în drepturi a tuturor oamenilor muncii, pro- motează consecvent o politică na- țională marxist-leninistă, asigurînd cele mai largi drepturi și libertăți, condiții egale de muncă și de viață tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, miștind pentru înță- rirea fărîșii și colaborării dintre po- porul român și naționalitățile conlo- cuitoare în lupta pentru propășirea patriei comune — Republica Sociali- stă Română. (Aplauze puternice, prelungite).

În spiritul tradițiilor noastre re- voluționare, al principiilor marxis- te înscrise în primul program al par- tidului politic al clasei muncitoare, cu privire la necesitatea instaurării dic- taturii proletarietului, acordăm o în- semnătate de prim ordin realizării în viață a rolului clasei muncitoare de clasă conducătoare a societății, care, în alianță cu fărîșimea, cu in- telighențimea, cu masele întregului popor, realizează programul parti- dului de edificare a socialismului. Tre- buie să facem totul pentru a înță- ri

condițiile uriașei varietăți de împe- jurări în care acționează partidul comunist — nu trebuie să ducă la încordarea relațiilor dintre partide, să afecteze colaborarea și solidarita- tea lor, ci trebuie clarificată prin dis- cutii de la partid la partid, de la conducere la conducere, în spiritul stimei, respectului reciproc și încre- derii mutuale. Partidele comuniste și muncitorești trebuie să se înță- reze în lupta și munca lor, pen- tru a-și putea îndeplini fiecare îndă- toririle și rolul alt în propria țară, cît și pe plan internațional. În aceasta constă afirmarea interna- țională a socialismului, a internațio- nismului proletar, astăzi. (Aplauze pu- ternice). Abordarea problemelor noi, ale luptei revoluționare, în condițiile actuale perioadei istorice, deosebit de complexe, nu se poate face decît în spiritul marxismului creator. Con- siderăm necesar de aceea să reamintim încă o dată, și cu acest prilej, faptul că întotdeauna marii dascăli ai pro- letariatului, Marx și Engels, au su- blinat că teoria elaborată de ei re- prezintă nu o dogmă, o literă mor- tă, ci o călăuză în acțiune, o metodă de analiză a fenomenelor sociale, de înțelegere a schimbărilor ce se pro- duc în lume și de stabilire a tacticii și strategiei revoluționare. „Metoda materialistă” — spuneau Friedrich En- gels — se transformă în contrariul ei dacă este folosită nu ca un în- conducător pentru studiul istoriei, ci ca un șablon gata confecționat, după care se așează faptele, istoria”. La rîndul său, Lenin, combatînd în- cercările de aplicare mecanică și a- niformă a marxismului, afirma că în felul acesta „îl transformăm în ceva mort, îl răpm sușietul lui viu, sub- minăm bazele lui teoretice funda- mentale — dialectica, teoria dezvoltării istorice multilaterale și pline de contradicții — îl subminăm legătura cu problemele practice, concrete ale

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a III-a)

orindurii în dezvoltarea economică a societății, în afirmarea în practică a superiorității modelului de organizare socialistă a societății. Solidaritatea și colaborarea dintre țările socialiste au o mare importanță în accelerarea progresului fiecărei țări, dar succesul în revoluția și construcția socialistă nu poate fi decât rodul luptei revoluționare a clasei muncitoare în fiecare țară, al muncii eroice a fiecărui popor, al activității fiecărui partid comunist. În acest spirit concepem și în viitor orientarea politicii României, în acest spirit vom acționa pentru înălțarea unității de luptă și coeziunii tuturor țărilor socialiste.

Țara noastră dă o mare importanță intensificării și largirii solidarității și colaborării multilaterale cu țările state independente, cu țările în curs de dezvoltare, în scopul accelerării evoluției de sine stătătoare a fiecărui popor, al consolidării independenței naționale. În interesul luptei generale a Frontului antimperialist mondial împotriva colonialismului și neocolonialismului, împotriva oricăror forme de aspirare a altor popoare. În spiritul coexistenței pașnice, România extinde, de asemenea, rolul de colaborare cu toate celelalte state, fără deosebire de orânduire socială, participând la diviziunea internațională a muncii — cerință esențială a progresului României, cît și a dezvoltării colaborării și înălțării păcii în lume. La baza tuturor raporturilor sale internaționale, România pune principiile respectului independenței și suveranității naționale, al egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și a avantajului reciproc, al dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, ale renunțării la forță, la amenințarea cu forță și la orice formă de intimidare și presiune față de un stat sau altul.

România acționează consecvent pentru promovarea tendințelor pozitive, de normalizare a raporturilor internaționale, pentru stabilirea unui climat de destindere, încredere și concurență pașnică între națiuni. Desigur, ca țară europeană, România situează în centrul preocupărilor sale edificarea unui sistem mondial de securitate și cooperare pe continent, care să dea garanția fiecărui popor, fiecărui națiune, că se poate dezvoltă liber, de sine stătător, fără imixtiuni și presiuni din afară, la adăpost

de orice agresiune din partea altor state. Pornind de la realitatea că edificarea unui sistem de autentică securitate în Europa nu poate fi conceput în afara unor măsuri concrete de dezangajare militară și de dezarmare, România militează pentru a se întreprindă pași concreti în această direcție. Pornind de la realitatea că povara înarmărilor apăsătoare amenință popoarele, menținerea pericolului unor noi războaie nucleare, fiind hotărâtă să participe activ la dezbaterile și soluționarea acestei probleme cardinale a continentului nostru și a întregii omeniri.

Acționăm pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și colaborării, lipsită de arme nucleare, convinși că orice progres realizat în această direcție poate avea o influență bineficioasă asupra atmosferei din Balcani și de pe continent, asupra destinderii în lumea întreagă. Realizăm că o dată părăsirea noastră că este necesar să se treacă la discuții și la stabilirea de măsuri concrete pentru intensificarea colaborării țărilor balcanice, inclusiv în vederea întăririi securității în această regiune. Pornind de aici, apreciem că se poate accepta participarea și a altor țări interesate la discutarea problemelor privind transformarea Balcanilor într-o zonă a colaborării și păcii.

În condițiile de astăzi, cînd pacea și securitatea au un caracter indivizibil, milităm constant pentru stăruirea tuturor focarelor de tensiune, încercare și conflict, pentru promovarea pe scară largă a metodei negociatelor, ca mijloc de soluționare a problemelor litigioase. Aș dori să menționez, cu acest prilej, marea însemnătate pe care o poate avea, pentru desfășurarea politicii de destindere, faptul că în aceste zile au fost retrase complet trupele Statelor Unite din Vietnam. Aceasta constituie o mare victorie și poate fi un bun început pentru dezvoltarea politicii de pace și de colaborare. (Vii aplauze).

După convingerea noastră, problemele majore ale omenirii își pot găsi rezolvarea durabilă și echilibrată numai în condițiile participării tuturor statelor — mari, mijlocii sau mici — la viața internațională pe

bază de deplină egalitate. Este necesar să crească rolul Organizației Națiunilor Unite, al altor organisme internaționale în soluționarea problemelor complexe ale vieții contemporane. În interesul dezvoltării tuturor națiunilor, al păcii în lume, România va milita activ, împreună cu celelalte țări socialiste, cu forțele înalte, progresiste de pretutindeni, cu toate popoarele lumii, pentru instaurarea trăiniei pe planeta noastră a unei atmosfere de securitate și colaborare, pentru pace între națiuni. (Aplauze puternice, prelungite).

Stimulați tovarăș!

Sărbătorind împlinirea a 80 de ani de la înființarea partidului clasei muncitoare din România, evocăm cu legitimă mîndrie drumul eroic parcurs de proletariatul român și de deșelamentul său revoluționar, luptele glorioase desfășurate de-a lungul timpului de masele muncitoare și victoriile mărețe obținute în înfruntarea cu clasele exploatare, cu regimul burghez-mosieresc, în eliberarea țării de sub jugul fascist, în revoluția proletară și în construirea noii orînduirii, socialiste pe pămîntul patriei. Această istorie de aproape un secol constituie un inestimabil tezaur de experiență politică revoluționară, o bogată sursă de învățăminte și concluzii, care ajută partidul nostru să-și îndepărteze cu cîinste misiunea istorică pe care o are astăzi în societatea socialistă, să conducă mai departe poporul spre piscirile luminoase ale erei comuniste.

În această lună am aniversat trei momente importante: 125 de ani de la apariția „Manifestului Comunist”, 80 de ani de la crearea partidului politic al clasei muncitoare, 25 de ani de la realizarea partidului unic al clasei muncitoare în noile condiții istorice. Această coincidență fericită are dori să marcheze și o intensificare a activității politice-ideologice, a afirmării caracterului permanent viu al învățămîntului marxiste în România, a creșterii și dezvoltării spiritului revoluționar, creator, al clasei noastre muncitoare, al poporului nostru, al partidului clasei muncitoare. (Vii aplauze).

Avem în față un program minunat de muncă și luptă care deschide perspective luminoase de progres, bunăstare și fericire întregului nostru popor. Datoria noastră, a tuturor este de a ne încorda toate forțele, de a face totul pentru traducerea în viață a prevederilor programului a-

doptat de Congresul al X-lea și Conferința Națională a partidului, de a mobiliza eforturile întregii națiuni pentru realizarea planului cincinal înalte de termeni, în vederea accelerării dezvoltării economice-sociale a țării. Aceasta este condiția ridicării bunăstării materiale și spirituale a întregului popor, asigurării unei vieți libere și prospere națiunii noastre socialiste. În lăuntrul continuu a Republicii Socialiste România, creșterii prestigiului ei internațional, situiții ei la loc de cîinste în rîndul marilor familii a popoarelor țărilor socialiste, a întregii lumi. (Aplauze puternice, prelungite). În